

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางความเจริญรุ่งเรืองทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงด้านการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาและให้ความสำคัญกับระบบการเรียน การสอน โดยเฉพาะวิชาภาษาต่างประเทศ ซึ่งในปัจจุบัน โรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ ไม่ว่าจะเป็น โรงเรียนมัธยม สพฐ. (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) หรือโรงเรียนเอกชน รวมไปถึง โรงเรียนนานาชาติ ต่างเริ่มให้ความสำคัญภาษาจีนและมีการเรียนการสอนภาษาจีนบางโรงเรียน มีการบรรจุวิชาภาษาจีนเป็นอีกวิชาหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนด้วย เช่น โรงเรียนกาวี ละวิทยาลัย โรงเรียนเทพศิรินทร์เชียงใหม่ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ โรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวณิชบารุง โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน โรงเรียนดาราวิทยาลัย โรงเรียน ปรินส์รอยแยลวิทยาลัย โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย โรงเรียนวชิรวิทย์ และโรงเรียนวาริชเชียงใหม่ ซึ่ง ถือว่าเป็นโรงเรียนหลักๆในจังหวัดเชียงใหม่ และยังมีโรงเรียนที่ไม่ได้กล่าวมานั้นก็มีการเรียนวิชา ภาษาจีนไม่ต่างจากโรงเรียนอื่นซึ่งในช่วงชั้นเรียนที่ 4 (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) จะมีการจัด โครงสร้างหลักสูตรออกมาเป็นหลายแผนการเรียน เช่น แผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ แผนการเรียนภาษาอังกฤษ แผนการเรียนศิลป์คำนวณ แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน แผนการเรียน ศิลป์ภาษาฝรั่งเศส แผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น หรือแผนการเรียนศิลป์สังคม ตามจำนวนของนักเรียนที่ เลือกเรียน สำหรับโรงเรียนนานาชาติในจังหวัดเชียงใหม่ ถึงจะไม่ได้มีการบรรจุวิชาภาษาจีนเป็น อีกวิชาหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียน แต่ก็ถือว่าภาษาจีนนั้นเป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาที่ 3 รองจากภาษาไทย

สภาพการศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนเพื่อให้เติบโตเป็นคนที่ มีคุณภาพแก่สังคม โดยเฉพาะการให้ความสำคัญในเรื่องของความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ดังนั้น การศึกษาจึงมุ่งเน้นพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 6 ว่า“การจัดการศึกษาจริยธรรมและวัฒนธรรมใน การดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข” มุ่งเน้นให้นักเรียนมีลักษณะที่ “ เก่ง ดี และมี

ความสุข” โดยเน้นการพัฒนาสติปัญญาควบคู่กับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ที่สามารถสร้างทรัพยากรของชาติให้มีความพร้อมในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข (แนวทางการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 32)

การศึกษาถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้เพราะการศึกษาถือเป็นกระบวนการในการสร้างสรรค์ความรู้ ก่อให้เกิดปัญญา มีทักษะ รวมไปถึงการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น ซึ่งในสังคมปัจจุบันยุคของและให้การยอมรับผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงว่าเป็นผู้ที่มีโอกาสในการแสวงหาความก้าวหน้าในการทำงาน รวมไปถึงการหารายได้ที่เพิ่มสูงขึ้นกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาน้อย อันส่งผลถึงคุณภาพในการดำรงชีวิต จึงมีคำกล่าวว่า การศึกษาเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้คนเป็นคนที่มีคุณภาพ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการทำให้คนมีความรู้และคุณสมบัติต่างๆ ที่จะช่วยให้คนนั้นอยู่รอดในโลกได้ (เครือข่ายการพัฒนาเยาวชนไทย-จีน, 2551: 84)

ภาษาจีนถือเป็นภาษาที่กำลังเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงานเนื่องจากเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุด ดังนั้นหลายบริษัทจึงเลือกรับพนักงานที่รู้ภาษาจีนเข้าทำงานก่อนเป็นอันดับแรก เหตุผลนี้ทำให้ทั้งโรงเรียนประถมและมัธยมเริ่มมีการเรียนการสอนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น และต่างเร่งบรรจุภาษาจีนเป็นอีกวิชาหนึ่งในหลักสูตรการศึกษา (Zhouxun , 2549: 6)

หากย้อนกลับไปเมื่อประมาณ 40 ปีก่อน ในสมัยที่ภาษาจีนยังไม่แพร่หลายมากนัก หากมีใครกล่าวว่าตนเองกำลังเรียนภาษาจีน ก็อาจทำให้คนรอบข้างแปลกใจและตั้งคำถามว่า เรียนไปทำไม หรือเรียนเพื่ออะไร แต่หลังจากนั้นมาเพียงไม่กี่สิบปี ภาษาจีนที่หลายคนไม่เห็นค่าไม่เห็นความสำคัญกับมันนั้น กลับกลายเป็นภาษาที่แพร่หลาย มีคนสนใจที่จะเรียนมันทั่วโลก มีการเรียนการสอนภาษาจีนเกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นสื่อต่างๆ ทั้งหนังสือ ทีวี วีซีดี ที่วางขายกันมากมายตามท้องตลาด แม้ในสถานศึกษาบางแห่ง นักศึกษาอาจจะต้องแข่งขันและแย่งกันเพื่อให้ได้เรียนภาษาที่เป็นตัวเลือกสำคัญในการรับคัดเลือกเข้าทำงาน จึงมีคำกล่าวว่า “ใครรู้ภาษาจีนนั้นได้เปรียบ” ปัจจุบันมีสถาบันและบุคลากรด้านการศึกษาภาษาจีนเข้ามามีบทบาทมากขึ้น จึงเป็นอีกโอกาสที่เปิดให้นักเรียน และนักศึกษาไทยได้สัมผัส เรียนรู้ และใช้ภาษาจีนได้อย่างแพร่หลายมากขึ้น เช่น สถาบันขงจื้อและโรงเรียนสอนภาษาจีนที่กำลังเปิดสอนกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เป็นต้น

สำหรับสถาบันขงจื้อนั้น คือ องค์กรการศึกษาที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างประเทศจีนกับประเทศอื่นๆ โดยไม่หวังผลกำไร มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการในการเรียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองของประเทศต่างๆ และเพิ่มความเข้าใจต่อภาษาและวัฒนธรรมจีนของ

บุคคลในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ขยายความร่วมมือด้านการศึกษาและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับนานาประเทศ

สถาบันขงจื๊อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน การศึกษาและวัฒนธรรมของจีนกับต่างประเทศ มีหน้าที่การบริการดังนี้ เผยแพร่การเรียนการสอนภาษาจีน ให้การอบรมอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน เป็นแหล่งจัดหาทรัพยากรด้านภาษาจีน เผยแพร่การสอนภาษาจีนและการออกไปประกอบวิชาชีพอาจารย์ภาษาจีน เป็นหน่วยงานที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและวัฒนธรรมจีน เผยแพร่กิจกรรมความร่วมมือทางวัฒนธรรมภาษาระหว่างจีนและต่างประเทศ

ปัจจุบันสถาบันขงจื๊อมีทั้งหมด 326 แห่ง โดยกระจายอยู่ในประเทศต่างๆ 81 ประเทศ (เมษายน 2009) โดยต่างก็ใช้ความได้เปรียบเฉพาะตัวในการเผยแพร่และจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนและกิจกรรมทางวัฒนธรรม โดยได้รับการต้อนรับอย่างดีจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกการตื่นตัวในการเรียนภาษาจีนของประชาชนในประเทศไทยหรือแม้แต่การที่จีนมีความพยายามเผยแพร่ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไปสู่ต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการยอมรับโดยการขอความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยของประเทศต่างๆ ทั่วโลกถึง 37 ประเทศเพื่อจัดตั้งสถาบันขงจื๊อชี้ให้เห็นว่า ภาษาจีนกำลังกลายเป็นภาษาสากล ลำดับที่ 3 ต่อจากภาษาอังกฤษ และฝรั่งเศสซึ่งทั่วโลกก็ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของจีนเช่นกันเพราะในช่วงที่ผ่านมา จีนถือเป็นประเทศที่มีการขยายตัวด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่ค่อนข้างสูงฉะนั้นภาษาและวัฒนธรรมจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมโยงและสร้างความสัมพันธ์

จากการศึกษาของกุลนรี นุกิจรังสรรค์ (2552) พบว่าสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนนอกระบบของประเทศไทย มีปัญหาบางอย่างที่ทำให้การดำเนินงานไม่ค่อยได้ผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งพอสรุปเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้ (1) ปัญหาเรื่องหลักสูตร ตำรา และวิธีการเรียนการสอน (2) เรื่องบุคลากร (3) เรื่องเงินทุนดำเนินการทั้ง 3 ปัญหานี้ในปัจจุบันยังไม่มีมีการแก้ไขอย่างจริงจัง จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เรียนไม่ค่อยได้ผล และเป็นการยากที่จะทราบว่านักเรียนที่เรียนภาษาจีนนอกระบบได้เอาความรู้ภาษาจีนที่เรียนมาไปใช้ทำอะไร โฆษน์ให้แก่ตนเองและสังคมมากน้อยเพียงใดในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการให้ผู้บริหาร โรงเรียนต่างๆ ประเมินนักเรียนว่า เมื่อเรียนจบหลักสูตรต่างๆ แล้ว สามารถนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ได้อย่างไรบ้างคำตอบพบว่า ร้อยละ 42 ให้ข้อมูลว่าเรียนภาษาจีนแล้วช่วยให้เกิดประโยชน์ในการทำงานสามารถติดต่อสื่อสารภาษาจีนได้ดีขึ้น คำตอบรองลงมาร้อยละ 29 ให้ข้อมูลว่าเรียนจบแล้วรู้ศัพท์ภาษาจีน และมีความรู้เกี่ยวกับประเทศจีนมากขึ้น ร้อยละ 21 ให้ข้อมูลว่า ภาษาจีนที่เรียนมาช่วยให้มีงานและรายได้ที่ดีกว่าเดิม และคำตอบร้อยละ 8 ให้ข้อมูลว่า การเรียนภาษาจีนนอกระบบ ช่วยให้สามารถนำภาษาจีนไปใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้นอกจากนี้ การสำรวจระดับความพอใจของนักศึกษาที่เรียนจบแล้วโดยถามว่า

“ท่านได้ประโยชน์จากการเรียนภาษาจีนหรือไม่” มีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้นที่ตอบว่าได้มาก ร้อยละ 60 ตอบว่าได้พอควร และร้อยละ 35 บอกว่าไม่ได้เลยจากคำตอบที่ปรากฏข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาจีนนอกระบบนั้นไม่ได้ล้มเหลวเสียทีเดียว ผู้เรียนส่วนมาก เมื่อเรียนจบแล้วยังคงมีความพึงพอใจ และสามารถนำความรู้ภาษาจีนที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ได้ในระดับหนึ่งซึ่งก็สอดคล้องกับบทผล มาสันติสุข (2552) ได้ศึกษาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้ขยายตัวไปอย่างกว้างขวางไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะ “โรงเรียนจีน” ดังเช่นในอดีตอีกต่อไป โรงเรียนระดับชั้นต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบริหารงานโดยรัฐหรือเอกชน ก็เปิดหลักสูตรสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลายซึ่งก็ได้รับความนิยมไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศสและญี่ปุ่น เป็นต้น นับตั้งแต่เปิดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างเสรีเป็นต้นมา ปรากฏว่ายังไม่มีมีการทำหลักสูตรภาษาจีนที่เป็นมาตรฐานขึ้นมาเลย แต่ละโรงเรียนต่างก็จัดทำหลักสูตรกันเองภายในกรอบกว้างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการนอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนในแต่ละช่วงชั้นก็ขาดความต่อเนื่องโรงเรียนบางแห่งสอนระดับชั้นประถมศึกษา บางแห่งสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาจะเริ่มหรือยุติปีใดแล้วแต่ความพร้อมของแต่ละโรงเรียนและยังมีอีกหลายแห่งที่เปิดการสอนทั้งที่ยังไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร ซึ่งทั้งหมดนี้เพียงเพื่อต้องการตอบสนองกระแสนิยมการเรียนภาษาจีนโดยขาดการจัดระบบหรือระเบียบแบบแผนที่ดีเสียก่อนจากปัญหาต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นทางกระทรวงศึกษาธิการจำเป็นต้องพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นระบบแก้ไขเป็นองค์รวมไม่ว่าจะเป็นด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากรแบบเรียนสื่อการสอน และการบริหารจัดการการเรียนการสอนโดยควบคู่กันไปโดยมีข้อเสนอ ดังนี้

1) ด้านหลักสูตร แบบเรียน และสื่อการสอน ควรมีการจัดทำหลักสูตรมาตรฐาน มีแบบเรียนให้เหมาะกับสภาพสังคมไทยอีกทั้งสอดคล้องกับคุณธรรมจริยธรรมมีการประเมินผลการเรียนที่มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานที่ชัดเจนและจัดระบบให้มีการเรียนที่ต่อเนื่องกันได้ ลดการเสียเวลาเรียนซ้ำ

2) ด้านการพัฒนาบุคลากรโรงเรียนต่างๆ ควรมีการคัดสรรครูให้มีคุณภาพ สร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ความสามารถและที่สำคัญต้องสร้างความมั่นคงในหน้าที่การงานให้แก่ครูผู้สอน

3) ด้านการบริหารจัดการ ปัจจุบันการเปิดสอนภาษาจีนเป็นไปตามกระแสความนิยม บางโรงเรียนไม่ได้มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน ฉะนั้นจึงควรสร้างมาตรการที่ส่งเสริมให้โรงเรียนเน้นด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนทุกภาคส่วน

และเราควรจะต้องอยู่เสมอกับการพึ่งพาความช่วยเหลือจากจีนตลอดไปนั้นคงจะเป็นไปไม่ได้ไทยก็ควรสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพของเราเอง ดังนั้นมหาวิทยาลัยต่างๆ ควรทำหน้าที่ผลิตครูอย่างจริงจัง สร้างครูสอนภาษาจีนชาวไทย ตอบสนองความต้องการภายในประเทศเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

ในส่วนของสภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบันของไทย มีการเติบโตอย่างรวดเร็วของผู้เรียนและจำนวนสถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาจีนในระดับอุดมศึกษานั้นเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอกกล่าวคือรัฐบาลไทยมีนโยบายส่งเสริมอย่างแข็งขันและแรงผลักดันจากการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนรวมทั้งปัจจัยภายในคือการกำหนดให้ภาษาจีนเป็นวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

ในด้านแบบเรียนหรือตำราเรียนภาษาจีนนั้นระบบอุดมศึกษาให้ “อำนาจ” ค่อนข้างสูงแก่ผู้สอนในการเลือกใช้แบบเรียน/ตำราเรียนเพียงแต่ได้กำหนดไว้ว่าต้องมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงตามคำอธิบายรายวิชา (Course Description) ในหลักสูตรเท่านั้นจากการสำรวจพบว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทมหาวิทยาลัยใช้ตำราวิชาพื้นฐานที่ผลิตเองมากกว่าตำราสำเร็จรูปสำหรับสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่ามหาวิทยาลัยต่างๆ ใช้เทปวีดิทัศน์ (DVD, VCD) ประกอบการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่สื่อการสอนผ่านดาวเทียมหรือเคเบิลทีวีบัตรทองรูปภาพคลังข้อมูล 四库全书 (SKQS) และ E-learning แต่ละประเภทก็มีอยู่ใกล้เคียงกัน

ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา นิสิตนักศึกษาที่เรียนภาษาจีนมีพื้นฐานความรู้ภาษาจีนมาก่อนเข้ามหาวิทยาลัยค่อนข้างมาก ผู้ที่กำลังเรียนและผู้ที่ยังเรียนจบแล้วมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การเลือกเรียนภาษาจีนเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง และเชื่อว่าการเรียนภาษาจีนช่วยหรืออาจจะช่วยให้พวกเขามีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างไรก็ตาม ปัญหาความอดสาหะมานะพยายามในการเรียนรู้ของนิสิต/นักศึกษาไทยที่มีค่อนข้างน้อยทำให้เด็กไทยเรียนภาษาต่างประเทศไม่ค่อยได้ผลเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กจีน ซึ่งปัจจุบันก็ไม่ค่อยขยันเท่าบรรพบุรุษของพวกเขา แต่โดยเฉลี่ยก็ขยันกว่าเด็กไทยนิสิตนักศึกษาที่เรียนจบหลักสูตรวิชาเอกภาษาจีน (ช่วงปี 2006-2007) สามารถอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาจีนเข้าใจได้เฉลี่ยประมาณ 56.6% สามารถฟังวิทยุหรือโทรทัศน์ CCTV จากจีนเข้าใจได้เฉลี่ยประมาณ 50.9% ทั้งนี้ผู้เรียนภาษาจีนส่วนใหญ่มองเห็นถึงประโยชน์ระยะยาวของพื้นฐานความรู้ภาษาจีนที่เรียนมาว่าจะสามารถนำไปใช้ได้ในอนาคตและคิดว่าทำให้ตนเองมีโอกาสได้งานที่ดีและมีรายได้ที่มากกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาจีน

ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักเรียนที่ตัดสินใจเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีขอบเขตการศึกษา คือ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์ภาษาจีน โรงเรียนในเขตจังหวัดเชียงใหม่ (โรงเรียนเทพศิรินทร์เชียงใหม่ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ โรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวาณิชบำรุง โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน โรงเรียนคาราวีวิทยาลัย โรงเรียนปิ่นสร้อยแยดวิทยาลัย โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย โรงเรียนวชิรวิทย์ โรงเรียนวาริชเชียงใหม่) ที่เลือกเรียนวิชาภาษาจีนเป็นภาษาที่ 2 จำนวน 287 คน

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 หรือระดับช่วงชั้นที่ 4

สายศิลป์ภาษาจีน หมายถึง แผนการเรียนที่แต่ละโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอน นอกเหนือจากแผนการเรียนคณิต-วิทยาศาสตร์และเรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่ 2

โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนที่ดำเนินการให้บริการด้านการศึกษา ความรู้ในด้านต่างๆ โดยดำเนินการบริหารภายใต้ผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ

โรงเรียนรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนที่ดำเนินการให้บริการด้านการศึกษา ความรู้ในด้านต่างๆ โดยดำเนินการบริหารภายใต้ผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ

พฤติกรรมการเรียน หมายถึง สถานที่เรียน ระยะเวลาในการเรียน ค่าใช้จ่าย ผู้ที่แนะนำให้เรียน และแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการค้นหาความรู้ในการเรียน

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง การเรียนภาษาจีนสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในด้านของภาษาจีนเป็นภาษาสากลที่เป็นที่ยอมรับทั่วโลก, ภาษาจีนเป็นวิชาที่ใช้

ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย, ความน่าสนใจของหลักสูตร, ความน่าเชื่อถือของผู้สอน, ชื่อเสียงของแผนกวิชาภาษาจีนของโรงเรียน, มีสถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้มาก

ปัจจัยด้านราคา (Price) หมายถึง การเรียนภาษาจีนมีค่าเรียนภาษาจีนสอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่, ความรู้ความสามารถที่ได้คุ้มค่างบเงินที่จ่ายไป, มีการแจ้งรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการเรียนอย่างชัดเจน

ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง ที่ตั้งของแผนกวิชาภาษาจีนเห็นและเข้าถึงได้ง่ายและชัดเจน, สามารถติดต่อกับแผนกวิชาภาษาจีนได้สะดวก เช่น โทรศัพท์ อีเมล, แผนกวิชาภาษาจีนมีบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนสัมผัสถึงความเป็นจีน

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง การส่งเสริมโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนในด้านการลงโฆษณาในสื่อต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา, ป้าย, แผ่นพับ, เว็บไซต์, บัญชีแนะนำ, อาจารย์ที่โรงเรียนแนะนำ, เพื่อนรุ่นพี่แนะนำ, มีการแจกตำรา อุปกรณ์การเรียน, การส่งเสริมการเดินทางไปศึกษาเพิ่มเติมที่ประเทศจีน

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการศึกษาวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย